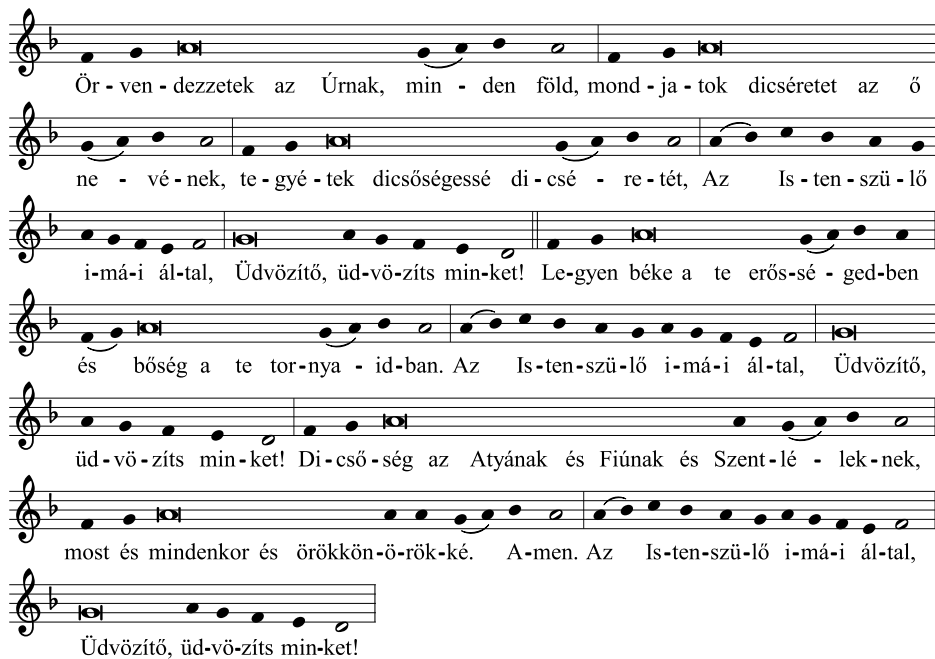

2018. 08. 20. István apostoli király, Hierotheosz főpap, üü.

I. antifona

Ör - ven - dezzetek az Úrnak, min - den föld, mond - ja - tok dicséretet az ő
ne - vé - nek, te - gyé - tek dicsőségessé di - csé - re - tét, Az Is - ten - szü - lő
i - má - i ál - tal, Üdvözítő, üd - vö - zíts min - ket! Le - gyen béke a te erős - sé - ged - ben
és bőség a te tor - nya - id - ban. Az Is - ten - szü - lő i - má - i ál - tal, Üdvözítő,
üd - vö - zíts min - ket! Di - cső - ség az Atyának és Fiúnak és Szent - lé - lek - nek,
most és mindenkor és örökön - ö - rök - ké. A - men. Az Is - ten - szü - lő i - má - i ál - tal,
Üdvözítő, üd - vö - zíts min - ket!

II. antifona

Sze - re - ti az Úr Sion ka - pu - it Já - kob minden hajlé - ka fő - lött.
Üd - vö - zíts min - ket, Is - ten Fi - a, a - ki szenteidben csodálatos vagy, éneke - lünk né - ked:
Al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja. Di - cső - séges dolgok mondattak fe -
lő - led, Is - ten vá - ro - sa. Üd - vö - zíts min - ket, Is - ten Fi - a, a - ki szenteidben
csodálatos vagy, éneke - lünk né - ked: Al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja.

III. antifona: Boldogságok

Bemeneti vers: Jertek... aki szenteidben...

3. Ün. tropár, 1. hang

Szü-lé-sed-ben a szü-zességet megő-riz - ted, ha-lá-lod-ban pe-dig a világot
el nem hagy - tad, mert any - ja lé-vén az életnek, átköltöztél az é - let - re,
és i - mád - sá - ga - id - dal meg - men - ted az örök haláltól a mi lel - kü - n - ket.

Tropár, ap. király, 1. hang

4.

Ki-rá-lyi jo-ga-ro-dat Istennek a-jánl - va sze-líd, jám-bor és jó-ságos uralkodónak
bi-zo-nyul - tál. Ma - gyar - or - szág né - pét a kereszt fegyvere alá vet - ve,
di-csó-sé-ge-sen az angyalokkal diadalt ülsz most a mennyekben, ó, Ist - ván.
Di-csó-ség Krisz-tus-nak, aki téged kívá-lasz - tott, di-csó-ség an-nak, ki né-ked
e-rőt a-dott, dicsőség annak, ki téged olajkenettel titok - za - to - san föl - kent!

5. *Tropár, főpap, 4. hang*

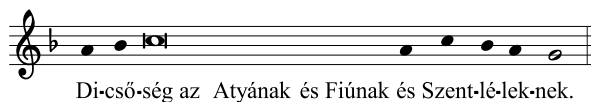
A hit - nek sza - bálya, a béketűrésnek pél - dány - ké - pe és az önmegtagadásnak
ta - ní - tó - ja gya - nánt adott téged a maga nyájának az ö - rök i - gaz - ság,
a - zért alázatossággal elnyerted a ma - gas - sá - got, szegénységgel a
gaz - dag - sá - got, Hi - e - ro - the - osz püs - pök a - tyánk, i - mádd Krisz - tus Is - tent,
hogy üdvözítse a mi lel - kü - net!

6. *Konták, ap. király, 8. hang*

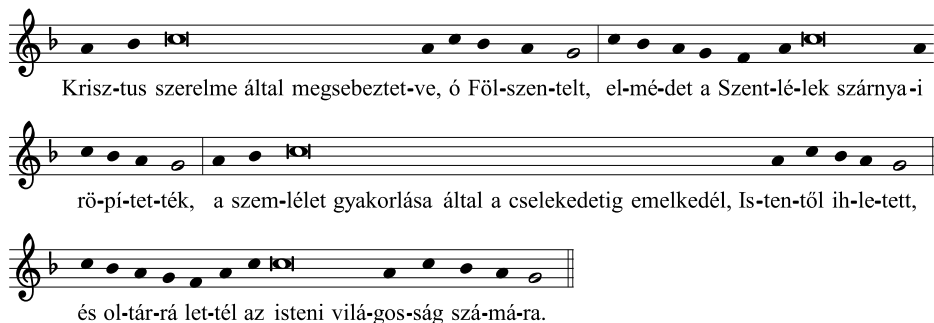
Az örök Király alattvaló - ja - ként, Ist - ván, a felülről kapott kegyelem se - gít - sé - gé - vel
Ma - gyar - ország népét aláve - tet - ted ne - ki. Most pedig, hogy veled együtt uralkodsz,
ó di - csó - sé - ges, köz - ben - járásod hatalmával őrizd meg min - den - kor
a - zokat, kik hozzád így ki - ál - ta - nak: Üd - vöz - légy, Is - ten ál - tal
meg - koroná - zott Ki - rá - lyunk!

7. *Dicsőség... 2. hang, konták - dallam*

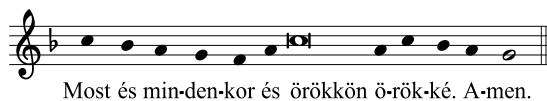
Di - csó - ség az Atyának és Fiúnak és Szent - lé - lek - nek.

8. *Konták, fõpap, 2. hang*

Krisz-tus szerelme által megsebez-tet-ve, ó Fõl-szen-telt, el-mé-det a Szent-lé-lek szárnya-i
rõ-pí-tet-ték, a szem-lélet gyakorlása által a cselekedetig emelkedél, Is-ten-tõl ih-le-tett,
és ol-tár-rá let-tél az isteni vilá-gos-ság szá-má-ra.

9. *Most és... 2. hang, tropár-dallam*

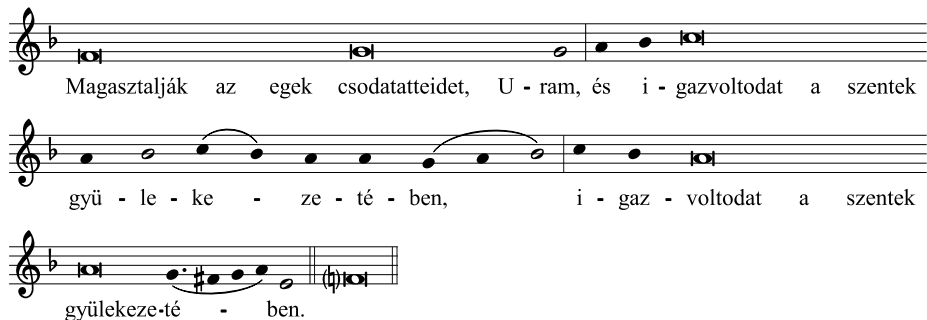
Most és min-den-kor és örökkön ö-rök-ké. A-men.

10. *Ûn. konták, 2. hang*

Az i - mádságban fáradhatatlanul buzgólkó - dó Is - ten - szü - lõt, a párt - fo - gás - ban
a mi változatlan re - mény - sé - gün - ket a ha - lál és a sír nem tarthatta meg
sa-ját-já-nak, mi-vel õt, mint az É-let-nek szü-lõ-any-ját az õ szûz méhében elhelyezke-dett
Fi-ú-is-ten, az ö-rök-é-let di-csõségé-be ve-zet-te be.

11. Prokimen, ap. kir., 4. hang

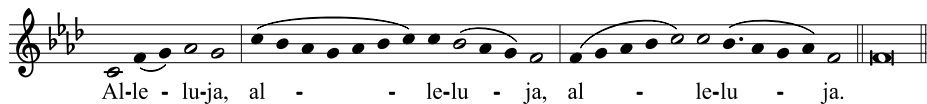

Magasztalják az eget csodatatteidet, U - ram, és i - gazvotodat a szentek
gyü - le - ke - ze - té - ben, i - gaz - vottodat a szentek
gyülekeze-té - ben.

Vers: Trónodat nemzedékről nemzedékre építem.

(88. zsoltár)

12. Alleluja, ap. király, 6. hang

Al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja.

Vers: Én pedig elsőszülöttemmé teszem őt, fölségesebbé a föld királyainál. **Vers:** Örökké megtartom iránta irgalmamat, és szövetségemet híven öneki.

(88. zsoltár)

11. Magasztalás

Ma - gasz-tald, ma gasz-tald, én lel-kem, én lel-kem az Is-ten-a-nyá - nak
a föld-ről az égbe való át-köl-tő-zé - sét!

9. irmosz, 1. hang

Meg-győ-ze - tik te-ben-ned, tisz - ta - sá-gos Szűz, a ter - mé-szet rend - je,
mert ná-lad szűzességet hir-det a szü-lés, és é-le-tet í - gér a ha - lál;
szü-lés u-tán mint szűz, s ha-lál u-tán, mint é-lő, min-den-kor üd-vő-zí-ted
örökségedet, Is - ten - szü - lő.

Áldozási vers. Az egész földre...